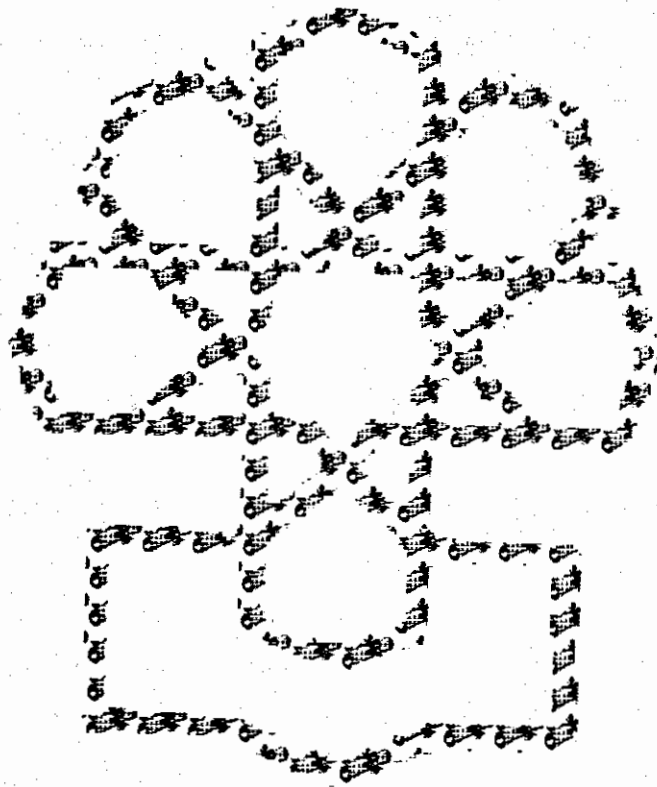




۲۶۷۰  
X

# گزارش تودیع و معارفه در وزارت صنایع



معاونت پژوهشی  
آبان ۱۳۷۶

کار: دفتر خدمات اطلاع رسانی

کد گزارش: ۴۱۰۲۶۷۰

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی  
کتابخانه و واحد اسناد و اطلاع رسانی  
شماره: ۶۹۴۹  
تاریخ: ۷۲، ۹، ۲

۲۶۷۰

گزارش تودیع و معارفه در وزارت صنایع

کد گزارش: ۴۱۰۲۶۷۰

عمده این است که ما به اسلام خدمت کنیم، خدمت به ملت، خدمت به اسلام است. خدمت به دولت خدمت به اسلام است و امروز هر خدمتی که انجام دهیم خدمت به اسلام است. هر خدمتی که مردم به آن احتیاج داشته باشند. خدمت به اسلام است وقتی قرار گذاشتیم که به اسلام خدمت کنیم، خداوند تبارک و تعالی هم ما را تنها نمی‌گذارد و نمی‌گذارد گرفتار شویم برای این که گرفتاری از خود انسان است. از خارج نیست تا در داخل یک ملت کرم زدگی پیدا شود، خارجی‌ها نمی‌توانند کاری انجام دهند و به حمدالله امروز ما از داخل اطمینان داریم و به این اطمینان باید به مردم خدمت کنیم.

امام خمینی رحمه‌الله علیه

آقای درباباری (نماینده سازمان تبلیغات اسلامی در وزارت صنایع): امروز روز بسیار مهم و با ارزش است. روزهای این چنین از این جهت با اهمیت است که خداوند ما انسان‌ها را در این عالم خاکی، در این عالم مادی مورد امتحان و آزمایش خود قرار می‌دهد. خداوند مهم‌ترین انسان‌های روی زمین را هم امتحان کرده است. خداوند پیامبر اکرم و دیگر انبیا و ائمه معصومین و دیگر بزرگان را در این عالم مادی و خاکی مورد آزمایش قرار داده است.

امروز هم از این جهت دارای اهمیت است از این که خداوند ۸ سال به برادر عزیزمان مهندس نعمت‌زاده توفیق داد تا در این ۸ سال در این سنگر بسیار مهم که سنگر صنعت، از این جهت با اهمیت است و مهم است که استقلال اقتصادی کشور، استقلال فرهنگی کشور، استقلال سیاسی کشور، با این سنگر بی‌ارتباط نیست در طول تاریخ استعمارگران یکی از دام‌های نفوذی برای استعمار و استثمار از همین روزنه صنعت و از همین مسیر صنعت بر ملت‌ها تحمیل کردند بنابراین آقای مهندس نعمت‌زاده با آن توان و درایت با آن آگاهی و با آن شعور سیاسی توانستند به حمد الهی در این سنگر خدماتشان را نسبت به این نظام و نسبت به این انقلاب، نسبت به این کشور و نسبت به این ملت با صداقت انجام وظیفه کند و حال خداوند مقدر دانست که این شخصیت بزرگوار در سنگری دیگر و در محلی دیگر بتواند به آزمایش و امتحان الهی ادامه دهند و از این طرف هم مقرر دانستند شخصیتی بزرگوار و معزز و شخصیتی بسیار محترم چون آقای شافعی در این سنگر قرار بگیرند عزیزی که در سال‌های قبل هم در این سنگر خدمت کرده‌اند در آن برهه بسیار حساس و مشکل در آن دوران جنگ که آن خاطرات را هرگز ملت ما و کشور ما و حتی آیندگان هم نسبت به این دوران جنگ هم توجه دارند و خدمت کرده‌اند. لذا خداوند خواست باز هم این شخصیت بزرگوار در این سنگر قرار بگیرد و آن خدماتی که شایسته است. ان‌شاءالله بتواند انجام وظیفه کند. از خداوند بزرگ می‌خواهیم که خدایا این ملتی را که با صداقت به میدان آمدند این ملتی که تمام رنج‌ها و مشقت‌ها دست و پنجه نرم کرده است. این ملتی که با دادن بسیاری از شهدای عزیز، جانبازان، آزادگان توانست این کشور را با استقلال و با آن آزادی و تحت سایه ولایت عظمی فقیه حفظ کند. خدایا باز هم به این ملت این توفیق و عنایت کن که تحت

رهبریت این مقام ولایت بتوانند به این کشور به این نظام و این انقلاب که امروز ما وارثان همه خون‌های ریخته شده امین راه هستیم و ما وارثان همه آن رنج‌ها و زحمت‌های بی وقته‌ای است که بزرگان و مسئولان در این مسیر کشیده‌اند. ما وارثان رنج‌های آن آزادگان و اسیرانی هستیم که در این دوران جنگ با رنج و زحمت تحمل کرده‌اند و ما وارثان همه آن غم‌ها و غصه‌ها و رنج‌های جانبازان هستیم که با آن رنجشان برای خدای دست و پنجه نرم می‌کنند و ما وارثان بسیاری از رنج‌ها و زحمت‌ها و ایثارها و گذشت‌هایی هستیم که در طول تاریخ برای اسلام و برای قرآن و برای نظام مطرح شده. امروز بتوانیم ان‌شاءالله در این سنگر که سنگر صنعت است و بسیار جایگاه‌های مهم در محضر مبارک برادر بسیار عزیز و بزرگوارمان جناب آقای مهندس شافعی بتوانیم ان‌شاءالله که به آنچه را که در حد توانمان است خدمت کنیم چون برنامه‌های بسیار زیادی را در برنامه‌ها دیدم، مطرح شده که انجام بگیرد زیاد وقت عزیزان را نمی‌گیرم و مصدی نمی‌شوم و جادارد اینجا تقدیر و تشکر کرده باشیم از محضر مبارک جناب آقای مهندس نعمت‌زاده و خوش آمدی گفته باشیم به محضر مبارک جناب آقای مهندس شافعی و بیشتر از این وقت عزیز شما را نمی‌گیریم. والسلام

آقای ناجی: از طرف همکاران موظف شدم برای قدردانی و تشکر از آقای نعمت‌زاده وزیر سابق صنایع و همین‌طور خیرمقدم به وزیر محترم صنایع آقای شافعی فقط چند دقیقه مصدع اوقات می‌کنم. البته در این رابطه بحث زیادی هست. هر دو بزرگوار سابقه دیرینه‌ای در صنعت و دستگاه‌های اجرایی و خصوصاً این وزارتخانه دارند و معرف هستند ولی از باب قدردانی و سپاس لازم می‌دانم با اشاراتی به زحمات گذشته و بی‌دریغ آقای نعمت‌زاده از ایشان مراتب قدردانی همه همکاران را به عمل بیاوریم و با آرزوی توفیقات بیشتر در سایر جناح‌های کاری و تولید داشته باشیم. جناب آقای نعمت‌زاده، همین‌طور که همه حاضرین با شناخت دور و نزدیکی که دارند چه همکاران ستادی و چه مدیران و نمایندگان تشکل‌ها هیچ وقت مجالی برای استراحت و تجدیدقوا برای خودشان قائل نبودند و آنچه که از سابقه و ارتباط دیرینه‌ای که خدمت ایشان و بنده مخصوصاً در دوره بسیار طولانی داشتم اطلاع دارید همه آن در تلاش و تکاپو و تمام مراتب و مراحل زندگی در یک راستا و هدف مشخص و تعریف شده و تعیین شده فعالیت خود را سامان دادند. چه زمان دانشجویی در داخل و چه از زمان خارج از کشور بنیان‌گذاری شاخه فارسی زبانان اسلامی درآمد یک و چه بعد از آن فعالیت‌های اجرایی تولیدی بخش خصوصی و چه در جریان حرکت‌های مردمی انقلاب سامان‌دهی مبارزات مردم و مخصوصاً کارکنان صنعت نفت بعد از آن با پیروزی انقلاب شکوهمند اسلامی در دولت شورای انقلاب و تصویب قانون حفاظت، پذیرش مسئولیت اداره کارخانه ایران ناسیونال آن زمان و بعد از آن باز در دوره انقلاب اسلامی تصدی وزارت کار بعداً در زمان دولت مرحوم شهید رجایی تصدی وزارت صنایع و معادن وقف او بعداً در همان دولت مشاور صنعتی نفت و وزیر و در دولت نخست وزیری شهید باهنر، معاونت نخست وزیر و متصدی ادارات نخست وزیری و بعد از فاجعه سنگین ۸ شهریور و شهادت آن بزرگواران شهید رجایی و شهید باهنر در دوره تصدی حضرت آیت الله مهدوی‌کنی مشاورت وزیر سازمان و برنامه وقف و تصدی برنامه‌ریزی بخش تولیدی و زیربنایی و بعد از آن در چند مرتبه مسئولیتی در صنایع دفاع به عنوان عضو هیئت رئیس و قائم مقام مدیر عامل و همین‌طور توانیر و باز با همین عناوین به عنوان مدیر عامل و بعد از پایان یافتن جنگ تحمیلی در دوران تصدی دو دوره شکوهمند ریاست جمهوری آیت‌الله هاشمی این به تعبیر خودشان با شوق و اشتیاق پذیرش وزارت صنایع برای خدمتگزاری در این بخش بسیار حساس و حیاتی کشور همین‌طور که می‌دانید در این دو دوره ۸ ساله هیچ‌گاه از

کوچک‌ترین مسئله و موضوع صنعتی ایشان بی‌توجه نگذشتند و همیشه با حساسیت زیاد و تلاش خستگی‌ناپذیر و شبانه‌روزی بی‌قرار در جهت تحقق اهداف عالیه انقلاب اسلامی و با اشتیاق برای خدمتگزاری به این جامعه بزرگ ممانعت کرده‌اند در این مقطع که با افتخار به دستاوردهای بسیار ارزنده و قابل توجهی تعیین شده و نگران آینده هستند و همین‌طور که ملاحظه هم داشتید تا آخرین لحظات دوره و رای اعتماد و زرای جدید هیچ موردی از امور جاری و اجرایی وزارتخانه را معطل نگذاشته‌اند و ترک نکردند ضمن عرض تبریک به همت والا و تلاش بی‌وقفه ایشان و نتایج ارزشمندی که برای ایشان بتوان توشه دنیا و آخرت حاصل شده باید باز به ایشان تبریک بگوییم و بخواهیم که با آسودگی خاطر در هر جبهه که به ایشان مقدر شده به فعالیت جدیدشان ادامه دهند چرا که مجدداً این مسئولیت به عهده برادر بزرگوارمان جناب آقای شافعی که ایشان هم در بنگاه‌های اقتصادی کشور همین‌طور وزارتخانه‌های اقتصادی اجرایی مخصوصاً همین وزارتخانه در دوره ماقبل دوره‌های اخیر آقای نعمت‌زاده در دوران جنگ تحمیلی زحمات بی‌وقفه‌ای کشیده‌اند محول می‌شود و ایشان با حساسیت زیاد و شناخت بسیار خوبی که از سوابق امر و جریانات موجود صنعت کشور و اقتصاد جامعه دارند کار را شروع می‌کنند و از آقای نعمت‌زاده تحویل می‌گیرند. ما در اینجا لازم است به عنوان نماینده همکاران عزیز وزارتخانه شادی‌بخش ستادی و از زبان همه به آقای شافعی خیر مقدم بگوییم و از آقای نعمت‌زاده به جزء کوتاه و سهل‌انگاری‌های احتمالی همین‌طور طلب حلالیت برای مواردی که احتمالاً ما یا خود ایشان باعث گفتگوهای غیابی شده‌ایم بخواهیم و در این رابطه قول به ایشان بدهیم که با تلاش بی‌وقفه در جهت اجرای احکام وزارت صنایع و همین‌طور خدمت در کلیه زمینه‌هایی که به نحوی به ما محول می‌شود کفاره این‌گونه سیئات را ان‌شاءالله ادا کنیم امیدواریم که این دو بزرگوار هم دو در جبهه‌های مسئولیت جدیدشان همیشه با نشاط، سلامتی و سربلندی و توفیق بتوانند خدمات ارزنده‌ای بیش از پیش به جامعه اسلامی مان اهدا کنند. والسلام

آقای صادقی (مدیرکل صنایع چهارم‌معال و بختیاری): با درود به روح پرفتح معمار انقلاب حضرت امام راحل و با درود و سلام به رهبر معظم انقلاب و با سلام به حضار گرامی. با توجه به وقت نمی‌توانم چیزی که در دل دارم بیان کنم. ما معتقدیم که مسئولیت و نظام مقدس جمهوری اسلامی یک تکلیف، ادای تکالیف الهی و شرعی است که به عهده هر کدام از ماها گذاشته می‌شود. لذا با این وصف تقدیر و تشکر از یک فرد خدوم و پرتلاش و زحمت‌کش که عمری را در اعتلای صنعت برای پیروزی مملکت گذاشتن من بتوانم در اینجا بیان کنم لااقل از عهده من بر نمی‌آید. ولی دستور این بود که ما از طرف مدیران کل صنایع استان‌ها تقدیر و تشکر بکنیم از جناب آقای مهندس نعمت‌زاده که ۸ سال تلاش صادقانه در راستای تحقق صنعت داشتند و ویژگی‌هایی که آقای نعمت‌زاده داشتند و برای هر کدام ما این ویژگی‌ها درس بود و طی این ۸ سال از برخوردهای ایشان ما درس یاد می‌گرفتیم اگر بخواهیم اینجا بیان کنیم بسیار مشکل است و لااقل اگر بخواهیم خاطراتی که از برخوردها و تلاش‌های ایشان داشته باشیم کار بسیار مشکلی است، آنچه که همه همکاران ما متفقاً در آن نظر داشتند این هست که جناب آقای نعمت‌زاده انصافاً وقتی را که برای پیشبرد امور صنعت در کشور گذاشتند بر هیچ‌کس پوشیده نیست وقت بسیار زیادی را چه در غالب برنامه‌ریزی چه در قالب تدوین آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های اجرایی در حقیقت آنچه که به طور کلی منجر به ایجاد فضای صنعتی در کشور بود ایشان کوچک‌ترین وقتی را از خودشان دریغ نکردند و این یکی از ویژگی‌هایی است که همه دوستان بر آن معترفند که برای پیشبرد کارهای صنعتی سراپا واقعاً تلاش و زحمت بودند. از

ویژگی های دیگر ایشان که برای ما همیشه خاطره هست، پیگیری هایی به ثمر رسیدن این برنامه ها بود که شاید مثال آن را آقای مهندس ناجی هم به آن اشاره کردند. حتی بنده هم که در هفته گذشته در وزارتخانه بودم و شاهد بودم ایشان بدون هیچ گونه احساسی که الان فردای آن روز دیگر وزیر صنایع نیستند با همان شدت و حدتی که طی این ۸ سال از ایشان می دیدیم تلفن می زدند و پیگیری می کردند. مشکلات گشایش زاو... و... و... که ما حتی شاهد حضوری هم داشتیم که به جمعی که ایشان تلفن می زدند و جلسه تنظیم می کردند. حتی روز چهارشنبه و این یکی از نمونه های مصادیق خدمت بودن ایشان هست که پست و مسئولیت برای مسئولان در نظام و مقدس اسلام واقعاً برای خدمت هست نه این که برای مقام و پست باشد خوشا به حال ایشان واقعاً که با یک چنین روحیه ای که واقعاً می شود گفت روحیه خدمتگزاری که خداوند به ایشان داده چون عطا کرده است از ویژگی های ایشان این است که واقعاً همه به آن معترض بودند اشرافیت ایشان در صنعت بود یعنی در حقیقت تا حدی که کارشناسان صنعتی ما ایشان را به عنوان یک صنعت شناس و چه از نظر مشکلات و چه از نظر راه کارهای اجرایی که شخصاً تمام گزارشات را می خواندند و بازدیدهایی که از استان ها داشتند و حتی طی این ۸ سال ما خبر داریم که از استان ها حتی ۱۶ مرتبه هم ایشان بازدید داشتند و حداقل بین ۸-۱۰ تا ۱۶ مرتبه بازدید داشتند از استان. از ویژگی ایشان واقعاً بحث توجه به مناطق محروم و در حقیقت در کنار اهداف بخشی صنعت بود که جای گفتن دارد که علی رغم این که در اهداف بخش صنعتی ممکن است که خیلی از توجیهاات اقتصادی فنی طرح شود برای مناطق محروم ولی ایشان واقعاً خوشبختانه اعتقادشان بر این بود که با تولید و افزایش درآمد مناطق محروم می شود و محرومیت زدایی کرد، این همه تلاش ایشان و همکاران شان که امروز نمود دارد بر مملکت و امیدی را به همه داده است که ما می توانیم صنعتی شویم، می توانیم صاحب صنعت باشیم و در عرصه های جهانی حضور پیدا بکنیم و همین امید داشتن و امیدوار بودن یکی از مهم ترین کارهایی است که واقعاً در وجود همه ما هست و از پیام های امام راحلمان هست. از طرف دیگر تبریک عرض می کنیم مقدم آقای شافعی را که پایه گذار صنعت هستند و خوشحالیم که کشتی صنعت از دست یک فرد شایسته و خدمت به دست یک فرد شایسته و خدمت دیگری سپرده می شود و ما برای ایشان آرزوی توفیق داریم. مصداق این رفتن و آمدن را در شعری بیان بکنم که این هست عید رمضان شود. ان شاء الله با توفیق خداوند و تلاش ایشان و عزم ملی و راه طولانی باقی مانده را برای صنعت باز شود راهی را که اگر بخواهیم به صادرات صدها میلیون دلار و اگر بخواهیم معضلات بیکاری و فقر زدایی را حل کنیم و به عدالت اجتماعی دست پیدا کنیم و اگر بخواهیم تحقق آرزوی مقام ولایت را که دسترسی به اقتصاد بدون نفت هست و یک روزی بتوانیم ما بر آن شیرهای نفت مدیریت بکنیم. ان شاء الله بتوانیم به آنجا برسیم قطعاً سهم صنعت در این راه طولانی از بقیه بخش ها بسیار بیشتر هست و امیدواریم که خداوند توفیق بدهد با برنامه ریزی صحیح و با تلاش و مدیریتی که از جناب آقای مهندس شافعی هم ما خبر داریم بتوانیم به این راه طولانی و به این اهداف طولانی که روزی دارای اقتصادی در شأن نظام مقدس جمهوری اسلامی برسیم داشته باشیم والسلام علیکم.

این چند روز دنیا رفتنی است و این ریاست ها رفتنی است آنچه که به جا می ماند این است که ما چه کردیم و در محضر مقدس حق تعالی چه کاره هستیم این اگر اصلاح بشود همه چیز اصلاح می شود و من امیدوارم که برای همه و خصوصاً آنهایی که کارهای کلیدی دستشان هست این مسئله حل بشود.  
(امام خمینی رحمه الله علیه)

آقای محمدیان (مدیرعامل شرکت اتمسفر): جناب آقای مهندس نعمت‌زاده در این مکان گرد آمده‌ایم که از زحمات و مدیریت سازنده شما و همکارانتان که در بخش صنعت سپاسگزاری کنیم و با استفاده از راهنمایی‌های آن جناب برای آینده توشه‌ای بگیریم. چرا که در بخش صنعت و سازندگی کشور در طی یک دهه گذشته با تمام تلاش‌ها و کوشش‌ها فقط بخشی از آن چیزی را تحقق بخشید آقای نعمت‌زاده همه به خاطر داریم که صنعت ما هنوز از دست روزهای انقلاب خلاص نشده بود که ماشین جنگی عراق بادکنک بی دریغ استکبار شرق و غرب علیه کشور ما به کار افتاد و شخصیت‌های تولیدی و مهم کشور ما را هدف حملات خود قرار داد. مدیریت و اعتماد دوران‌اندیشی فرمانده جنگ که قابلیت‌های فرهنگی و فنی جنگ نه تنها جبران خسارات و صدمات ناشی از حملات صدام نمود بلکه کل صنعت کشور ما از لحاظ صفارایی و تولید در صفا بالاتر قرار داد با خاتمه جنگ تحمیلی شروع اول ریاست جمهوری آقای رفسنجانی تولیدات صنعتی کشور و مدیریت سازنده آن جناب نشاط جدیدی پیدا کرد. بهره‌برداری از ظرفیت‌های تولیدی به حداکثر رسید. بهره‌وری کار و سرمایه پس از سال‌ها از سقوط بازمانده طرح‌های عظیم سرمایه‌گذاری دولتی پس از تأخیر و توقف ۱۰ تا ۱۵ ساله به بهره‌برداری رسید عملیات اجرایی تعداد کثیری از طرح‌های کوچک و متوسط خصوصی آغاز شد، صادرات صنعتی پس از افول طولانی رونق گرفت و طی برنامه اول عمرانی پیش از ۸ برابر شد رهنمودهای مقام عالی کشور مخصوصاً شخص جناب عالی که طول این مدت راهگشای فعالان و کارگزاران صنعتی کشور بوده است، پیام آشکار و نهفته در این رهنمودها و هشدارها که حمایت یا دفاع از یک گروه یا قشر نبود بلکه پی‌ریزی و پایه‌گذاری یک بخش مهم از اقتصاد کشور یعنی صنعت برای نیل به جامعه مرفه و مستقل و سربلند بود. بخش صنعتی ایران به علل گوناگون تاریخی و ساختاری به دلیل آثار جنگ تحمیلی فرصت سرمایه‌گذاری عمقی و توسعه‌ای و جهت‌گیری استراتژیک را از فعالان و سیاست‌گذاران گرفت و به همین دلیل نیازمند توجه بسیار جدی و برنامه‌ریزی اساسی است و ضرورت این توجه و این برنامه‌ریزی‌ها تنها برخاسته از الزامات بخش صنعت در چارچوب نیازهای اقتصادی، اجتماعی جامعه متحول و پویای ما و جمعیت جوان و دانش‌آموخته کشور نیست بلکه نشأت گرفته از دیدمان فنی اقتصادی جدیدی است که در دو دهه اخیر در جهان صنعت و اقتصاد مطرح شده و سلطه خود را مستمراً گسترش می‌دهند. تغییراتی که در این دیدمان فنی اقتصادی جدید را الزامی می‌نمایند عبارت است از:

- ۱- نزولی شدن تدریجی نرخ‌های رشد صنایع که قلب و محور دیدمان‌های قبلی بودند؛
  - ۲- ضروری شدن سرمایه‌گذاری زیربنایی جدید به دلیل نیاز به خدمات زیربنایی تازه؛
  - ۳- نیاز نیروی کار به مجموعه جدیدی که از مهارت‌ها به جای صرفاً یک نوع تخصص و مهارت؛
  - ۴- ضرورت ایجاد نوع و شکل سازمانی جدیدی برای بنگاه‌ها و کارخانه‌ها؛
  - ۵- وابستگی بیش از پیش نوآوری‌ها به کاربرد عوامل تازه و فرایند جدید؛
  - ۶- اهمیت پیدا کردن بنگاه‌های کوچک و کشورهای کوچک در نتیجه کاربرد تکنولوژی‌های جدید؛
  - ۷- کم‌اهمیت شدن انحصارهای دولتی به دلیل از دست دادن کارایی آنها در دنیای یکپارچه.
- امروز این ضرورت‌ها ایجاد می‌نماید که شرایط و فضای کاری و نهادی فعالیت‌های صنعتی تغییر پیدا کند برای آن که بخش صنعت ایران مشکلات ساختاری خود را برطرف نماید باید در شرایط و فضای کلان و نیز در سطح بنگاه‌ها تغییراتی ایجاد شود. بخش صنعت ایران باید بتواند مأموریت و رسالتی را که زمان و

مکان بر عهده‌اش قرار داده است به خوبی تحقق بخشد این نقش و مأموریت در یک چشم‌انداز ۲۵ ساله آینده به شرح زیر پیش‌بینی شده است:

۱- افزایش سهم تولید صنعتی از حدود ۱۴ درصد فعلی از تولید ناخالص داخلی کشور به ۲۸ درصد در سال ۱۴۰۰ تحقیق این مأموریت مستلزم آن است که تولیدات این بخش سالانه به طور متوسط ۹/۷ درصد رشد داشته باشد حجم سرمایه‌گذاری طی ۲۵ سال آینده معادل ۱۶۵ میلیارد دلار گردد و حدود ۵/۳ میلیون نفر نیروی کار تازه در پایان این دوره به صنعت وارد شود و به طور متوسط سالانه برای ۱۴۷ هزار نفر فرصت شغلی به وجود آید.

۲- تأمین ۵۶ درصد از کل صادرات کشور در سال ۱۴۰۰ که این سهم در حال حاضر کمتر از ۱۱ درصد است در این صورت صادرات صنعتی کشور در سال ۱۴۰۰ به ۳۶ میلیارد دلار خواهد رسید که به معنای افزایش صادرات سرانه صنعتی از حدود ۳۰ دلار فعلی به ۴۱۵ دلار در سال ۱۴۰۰ خواهد بود در مورد اقتصاد کشور اولویت‌ها باید برای ۱ الی ۲ دهه تعیین و تنظیم گردد تا اقدامات ما ثمربخش و معنی‌دار باشد. در این رابطه اولویت سرمایه‌گذاری باید به نفع بخش‌های صنایع کارخانه‌ای و کشاورزی صنعتی جابه‌جا گردد مأموریت تعدادی از سازمان‌های اقتصادی و صنعتی مجدداً تعریف شود.

نظام مالی و پولی کشور مورد بازبینی جدی و دقیق قرار گیرد و وظایف اعمال تصدی دولت تجدیدنظر اساسی به عمل آید ما صنعتگران کشور ضمن آرزوی سلامتی آن جناب امیدواریم از ارشادات شما در آینده نیز در جهت نیل به اهداف فوق برخوردار باشیم و همیشه حضرت عالی را در کنار خود داشته باشیم و خوش آمد می‌گویم به جناب آقای شافعی که سابقه مدیریت وزارت صنایع را در دوران بحرانی و زمان جنگ بر عهده داشتند و آمادگی خود را برای افزایش تولید صنعت کشور - افزایش صادرات و کوشش در راه رسیدن به اقتصاد بدون نفت اعلام می‌کنیم.

انتظار ما از آقای شافعی آن است که به نیازهای این سربازان سازندگی توجه بیشتری نمایند. ما به این باور رسیده‌ایم و تبحر به دنیا نیز نشان داده است که توسعه اقتصادی از طریق توسعه صنعتی و ایجاد اشتغال برای جمعیت جوان امکان‌پذیر است. والسلام

همه کارها باید برای خدا باشد که این از بهترین عبادات است. خدمت به خلق خدا و خدمت به اسلام امید است در هر جا شما هستید پست‌ها و خدمت‌های شما تبدیل شود به یک عبادتگاه و کارهای شما همه عبارت باشد.

مهندس نعمت‌زاده (وزیر سابق صنایع): بعد از ۸ سال همکاری با همکاران روزی رسیده که مسئولیت را تقدیم کنیم به آقای شافعی. معمولاً عمر قانونی وزرا ۴ سال است و آن هم اگر به آفتی مثل استیضاح و مشکلات دیگر برخورد نکند. از آنجایی که طبق ضرب‌المثل بادمجان آفت ندارد، خداوند ما را یاری داد. ما ۸ سال مزاحم خواهران و برادران و صنعتگران عزیز در سراسر کشور بودیم.

من خوشحالم که این مسئولیت به کسی واگذار می‌شود که خودش صاحبخانه بوده و هست و آشنا هستند به مسائل صنعت و روحیات ما و طرز تفکر. همین الان ایشان سؤالی فرمودند که بنده خدمت‌شان توضیحاتی عرض کردم. در جواب فرمودند که دیدگاه‌هایمان نزدیک هست. در هیئت وزیران و مراجع رسمی تصمیم‌گیری کشور مثل شورای اقتصاد و سایر جلسات هم که در خدمتشان بودیم همیشه حمایت فرمودند، نسبت به پیشبرد صنعت، همیشه مدافع صنعت بودند و ما همیشه از ایشان خیلی متشکر بودیم.

بنده خیال دارم در این ساعات نکاتی را به صورت عناوین، عنوان کنم. البته هر کدام می تواند فصلی باشد برای صحبت و مذاکره و بحث در دو بخش. یکی مسائل و اقدامات درون سازمانی مرتبط با وزارت صنایع هست و دیگری در رابطه با کل صنعت و مسائل بیرونی. در رابطه با درون سازمانی یکی از کارهای مهم که کار را با آن آغاز کردیم بازنگری در مورد سیاست ها و ضوابط امور بود.

در گذشته شرایط و ضوابط و مقرراتی تدوین شده بود و جناب آقای شافعی هم زحمت کشیده بودند، با توجه به شرایط جنگی کشور تدوین شده بود خود به خود شرایط کشور تغییر یافته بود و شرایط بازسازی و حرکت و تولید قرار بود انجام شود، بنابراین سیاست ها تجدیدنظر شد و منجر به تهیه و تدوین ۶۸ دستورالعمل مدون و رسمی شد که امروز کلیه امور وزارت صنایع بر مبنای این ۶۸ دستورالعملی است که هم به امضا مسئولان ذی ربط و هم به امضا وزیر رسیده است. ما بخشنامه و تصمیمات موردی را مثل بعضی از دستگاه های دیگر نداریم و این باعث شده که ثبات نسبی در امور داده شود و این دستورالعمل ها به عنوان رویه های جاری وزارت صنایع در زمینه های مختلف مورد عمل و اجراست. در واقع لغو کلیه موانع و محدودیت های اداری بوده جز مواردی که به حکم قانون ما الزام داشتیم که یک محدودیتی و یک شرایطی را اعمال کنیم. جالب توجه هست که ما در این بخشنامه هایی که صادر کردیم مثلاً زمان آقای هاشمی طباطبائی بخشنامه هایی صادر شده بود و آن رویه اجرایی شد و در عمل ضرورتی نداشت که ما منطبق بر آن عمل کنیم. این باعث تسهیل امور مردم و گردش امور شد مدیرانی که از استان ها هستند می توانند شهادت بدهند که تا آنجایی که قانون به ما اجازه می داد اختیارات تقسیم شد. حتی به سازمان ها و دستگاه های ذی ربط، تسریع کار مردم و تعیین زمان برای انجام امور مختلف بوده که در این زمینه کمیته ای تشکیل شد و دستورالعمل هایی را برای زمان سنجی امور تعیین کردند و تقریباً آن جا افتاده در کل وزارتخانه ها، مثل شیفتی کردن بعضی از فعالیت ها که هنوز این راه باید ادامه پیدا کنند.

گشودن درب اتاق همکاران به روی مردم بود و این به آن معنا نیست که قبلاً گشوده نبود ولی این کار را تسریع کردیم. ارباب رجوع به راحتی بتوانند مراجعه بکنند با مدیران، مسئولان مذاکره داشته باشند. لغو کنترل های ورود و خروج و تعیین وقت قبلی و این نوع مسائل بود که کلاً برچیده شد. تعیین وقت ملاقات توسط معاونین و مدیران کل که یک وقتی را برای این کار اختصاص دادند.

بعد این یکی دو سال بعد از ادغام هم که کار بنده زیاد شد و نتوانستم ملاقات موردی را بپذیرم. اجباراً ملاقات های عمومی را ماهی یک بار و گاهی هم دیرتر می شد، این را ترتیب دادیم که از طریق رسانه ها به اطلاع عموم می رسید و در خدمت صنعتگران و مدیران بودیم.

ایجاد بانک اطلاعات و مرکز اطلاعات رسانی است، در طبقه همکف به وجود آمد که ارباب رجوع بتوانند بدون حتی مراجعه به افراد دفتری، اطلاعات شان را تاجایی که فراهم است آنجا بگیرند و این بانک اطلاعات از طریق ارتباطی که با شبکه های جهانی دارد اطلاعات مورد نیاز را تا حد مقدور در اختیار علاقه مندان قرار می دهد.

هم فکری و همراهی کل مدیران و مسئولان وزارتخانه بود که ما دیدیم برای این که کارها تسریع بشود باید همه، هم فکر و همراه باشیم. بالاخره تغییراتی انجام شده بود، برای این کار جلسات مستمری را با معاونین محترم داشتیم. معاونین با مدیران کل و مدیران کل با رؤسای ادارات کماکان این کار ادامه دارد، صورت جلسات می آید ما می دیدیم. در بعضی موارد هم خودمان شرکت داشتیم.

ما گردهمایی‌های استانی را فعال کردیم. تقریباً سالانه ۲ بار را ما داشتیم. در این جلسات مسائل مطرح می‌شد. با هم هم‌فکر می‌شدیم. برگزاری جلسات مستمر کارشناسی است که تقریباً بیشترین وقت من و بیش از شاید یک ثلث وقت بنده را جلسات کارشناسی می‌گرفت و هر آنچه که تلمذ کردیم از همکارانمان در این جلسات بوده و سعی کردیم هم‌فکر باشیم در رابطه با مسائل به هر صورت. سیاست‌های متغیر اقتصادی را در این ۸ سال داشتیم. به خصوص در ۴ یا ۵ سال اول، تعدیل اقتصادی و غیره. و آنها لازم‌هاش این بود که همه با هم بحث کنیم، مباحثه کنیم و به یک جمع‌بندی‌هایی برسیم و گاهی هضم بعضی از این تصمیمات دولت برای کارشناسان ما مشکل بود، مثل تغییر نرخ ارز و این نوع مسائل که این همفکری‌ها بسیار ما را همراه و هم‌فکر کرد.

نکته دیگر شفاف نمودن فعالیت‌ها بود. به هر صورت همکاران ما سعی کردند مطالب را مدون بکنند در اختیار ارباب رجوع قرار دهند. علاوه بر آن، تورالعمل‌ها که عرض کردم، کار جاری را هم همکاران به همین صورت عمل کردند. اطلاعاتی را که صنایع مختلف داشتند ما آنها را پنهان نگه نداشتیم از دیگر صنایع. حتی هر واحد می‌توانست سؤال کند که واحد دیگر چقدر ارز گرفته، چه تسهیلاتی برای آن تأمین شدیم و همین مسئله باعث شد که مسائل بسیار شفاف‌تر و راحت‌تر انجام شود. کار دیگرمان تهیه و تدوین گزارشات ادواری بود. گرچه قبلاً هم بود ولی تعداد آن بیشتر شد. و راجع به گزارشات ارزی، تبصره‌ها، راه‌اندازی طرح‌ها، صادرات، ملاقات‌ها، بازدیدها، اطلاعات مربوط به پرسنل، مجوزهای صادره، پیشرفت طرح‌ها، اینها را هم به مسئولان مافوق مرتب می‌فرستادیم هم در اختیار دیگران قرار می‌گرفت.

انتشار خبرنامه صنعت باعث شد که ما اطلاعاتمان را مستقیم در اختیار مردم و صنعتگران و مسئولان قرار دهیم. مشارکت دادن صنعتگران در سیاست‌گذاری‌ها و تصمیم‌گیری‌ها بود که ما خوشحالیم امروز هم باز در این جلسه در خدمت‌شان هستیم و به انواع مختلف وزارت صنایع تلاش کرد از سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌ها از صاحب‌نظران صنعتگران استفاده بکند. شوراها و کمیته‌هایی را ما به صورت رسمی داشتیم، مثل شوراهای صادرات، ستاد سیاست‌گذاری، شورای الکترونیک، شوراها و کمیته‌های برنامه‌ریزی، شوراهای هماهنگی صنایع غذایی و دیگر جلساتی که به صورت مستمر از صنایع شرکت می‌کردند. و اینها عضو بودند. و ما از هم‌فکری آنها استفاده می‌کردیم. تشویق خود صنعتگران برای ایجاد تشکل‌ها. در این مدت بیش از ۷۰ تشکل جدید صنعتی و علمی و صنفی در سراسر جامعه صنعتی کشور شکل گرفته که این تشکل‌ها خودشان از یک طرف با هم، هم‌فکر می‌شوند و از طریق دیگر بامدیران کل و معاونین ما ارتباط داشتند. بنابراین از این طریق ارتباط اطلاعات می‌شود. برگزاری جلسات تخصصی از صنایع نوشابه بود. سیمان بود و صنعت شیشه، خودرو و چینی و سرامیک، نساجی، غذایی و لوازم خانگی و غیره که در این جلسات همه صنایع یا صنایع ذی‌ربط حضور داشتند. از ما هم یا مدیرکل یا یکی از همکاران حضور داشت. بنابراین در آنجا تصمیم‌گیری‌ها به صورت مشترک گرفته می‌شد و هر تصمیمی در آنجا اتخاذ می‌شد تصمیم وزارتخانه بود. ما نتایج بسیار چشم‌گیری از این جلسات گرفته‌ایم.

با توجه به شرایط کشور، دست از آن کارهایی که مثلاً در زمان جنگ حواله می‌نوشتند یا این سهمیه‌بندی‌ها و غیره، دست از این مسائل بردارند و فکر کنند و مطالعه کنند. سیاست‌گذاری بکنند. و برای این کار، نیاز به توسعه فعالیت‌های مطالعاتی بود که خوشبختانه در چند زمینه ما پیشرفت‌های خوبی داشته‌ایم. مطالعات گسترده‌ای در زمینه امکانات صنعتی استان‌ها و نیازهای آنها صورت گرفت که حدود ۱۵

استان، ما مطالعه گسترده داشتیم. در بعضی از استان‌ها هم مطالعه‌ای موردی در رابطه با موضوعات مختلف صنعتی، گزارشات متعددی تهیه شده که کماکان این ادامه دارد.

در رابطه با وضع صنعت در بعضی از کشورها دوستان مطالعاتی انجام دادند که از تجارب آنها توانستیم استفاده کنیم. مطالعات گسترده‌ای در زمینه صنایع کوچک (به خصوص خوب است اینجا یاد می‌کنیم از زحمات جناب آقای شریف النسبی مشاور بنده که انجام دادند که نمونه کارهاشان پایین، عرضه شده)، بررسی وضعیت صنعت الکترونیک بود که با محوریت جناب آقای مهندس رحیم کلاهدوز، این کار شکل گرفت.

توسط ما، صندوق حمایت از محققین و صنعتگران صنعت الکترونیک کشور باز نتیجه این مطالعات، بررسی شد که آن هم قانونش در مجلس تصویب شد. و آیین نامه آن هم در آخرین جلسه هیئت دولت هفته پیش در خدمت آقای خاتمی و تأیید آقای شافعی تصویب شد. که عنقریب، ابلاغ خواهد شد. که حالا این صندوق هم بتواند کارش را شروع بکند.

بررسی کاملی را صنایع سنگین قبل و ادامه‌اش هم بعد از ادغام در رابطه با «بازار و نیاز صنعت هوایی کشور» انجام داده که این مطالعات مورد استفاده وزارت راه و ترابری قرار گرفته و دوستان وزارت دفاع، کار بسیار ارزنده‌ای است.

بررسی بازار و نیاز خودرو کشور در زمینه‌های مختلف طی این دو سال گذشته انجام شد که منجر به تهیه «استراتژی توسعه صنعت خودرو» گردید که آن هم در اختیار علاقمندان قرار دارد. بررسی و مطالعه چگونگی عضویت ایران در سازمان جهانی تجارت و گات هست. با توجه به ارتباط تنگاتنگ این عضویت با امر صنعت ما مجبور شدیم مطالعات عمیقی را انجام دهیم که خوشبختانه نتایج آن مثبت بوده و موجود هست.

نکته دیگر در رابطه با مسائل درونی شرکت‌های گروهی همکاران بود. ما به این جمع‌بندی رسیدیم چه در صنایع سنگین (جناب آقای نژاد حسینیان محبت فرمودند) و چه بعد از ادغام، که ما هر چه فعالیت‌های گروهی را در سطح کارشناسی توسعه بدهیم در جهت رسیدن به یک اهداف مشترک، موفق‌تر می‌توانیم باشیم. لذا گروه صنعتی را ما در سطح وزارتخانه، داریم که اینها مطالعات و همفکری‌ها را انجام می‌دهند و از نتایج آن وزارتخانه بهره‌مند می‌شود. تشکیل نظام مشارکتی است، که در حدود سه ماه هست در وزارتخانه فعال شده است، که جلسه‌ای هم همه، هفته پیش ما در خدمت بعضی از همکارانی که نظرات و پیشنهادهای مثبت داده بودند در خدمت‌شان بودیم، که این هم برای مشارکت دادن عامه همکاران در پیشبرد امور وزارتخانه بسیار می‌تواند مثبت باشد.

نکته دیگر سیستم ارزشیابی است که در سه زمینه این می‌شود گفت که فعال هست. علاوه بر مسائل جاری، یکی تهیه و تدوین دستورالعمل مناسب برای تأمین همکاران نمونه در سطح کشور که باز افتخار داشتیم چند هفته قبل در خدمت همکاران نمونه‌مان سراسر کشور باشیم. در حدود ۷ سال هست این کار انجام می‌پذیرد. نکته دیگر ارزشیابی عملکرد ادارات کل ما هست چه در استان‌ها و چه در ستاد که آن را هم یک‌سال هست که مورد اجرا گذاشتیم.

تهیه و به اجرا درآوردن سیستم ارزشیابی واحدهای تولیدی نمونه در سراسر کشور که این هم امسال ششمین سال آن هست که خوشبختانه دوستان ما موفق شدند لوح خودشان را با امضای ریاست جمهوری

سابق آقای هاشمی رفسنجانی در مراسم افتتاح طرح بزرگ مازندران دریافت بدارند که به عنوان یادگاری ان شاء الله از ایشان خواهند داشت.

نکته آخر در رابطه با مسائل درونی - که شاید خیلی از دوستان ما علاقه مند بودند - اقدام بسیار ناچیزی است در مقابل خدمات ارزنده آنان و گسترش فعالیت های رفاهی بوده که من به چند مورد آن اشاره می کنیم. اینها همه حداقل است و ان شاء الله آقای شافعی محبت می فرمایند و اینها را گسترش می دهند تا آن شادابی و - عرض کنم - علاقه مندی و - عرض کنم - اشتیاق همکاران رانسبت به خدمتگزاری (گرچه به خاطر این مسائل نیست ولی به هر صورت در کار مؤثر بوده مثل احداث زائر سرا در مشهد مقدس، بازسازی و احداث استراحتگاه در خزرآبادساری، ایجاد صندوق قرض الحسنه الغدیر و احداث مرکز رفاهی و فرهنگی در تهران). احداث خانه های سازمانی در اغلب استان های غیر برخوردار و محروم که حدوداً ۱۴۰ واحد شروع شده که بیش از ۸۸ واحد آن الآن به بهره برداری رسیده. یکی از مشکلات ما در مناطق دور افتاده، مسکن بود برای کارشناسان و همکاران. که الحمدلله تقریباً تا آخر امسال همه آنها حل خواهد شد. در رابطه با تأمین زمین و وام مسکن بالاخره در قالب امکانات کشور، مساعدت شده. بهبود وضعیت تعاونی مصرف کارکنان بود که آقای شافعی با تجربه و افری که در امر تعاونی دارند ان شاء الله هم مسکن و هم مصرف را آباد خواهند کرد که نمونه باشد در کشور ما. ما که نتوانستیم به عنوان نمونه این واحدها مان را در بیاوریم. احداث ساختمان ادارات کل بود. در بیش از ۲۰ استان، ساختمان نو برای ادارات کل ساخته شد، در اغلب ما یا به صورت اجاره ای استفاده می کردیم و یا جای محقری داشتیم. حالا الحمدلله در استان ها مشکل نداریم و مشغول ساختمان سازی برای ادارات کوچک در شهرستان ها هستیم.

تشکیل دوره های تفریحی و آموزشی برای فرزندان عزیزان بوده. ان شاء الله برقراری انواع بیمه های درمانی. و واگذاری خودرو با شرایط سهل. و بعضی از امور دیگر. من بیش از این وقت شما را نمی گیرم. از آقای شافعی خواهش می کنم که کمبودهای گذشته را در آینده جبران کنند.

در مورد فعالیت های برون سازمانی (هان؟ ۵ دقیقه بیشتر وقت ندارم؟ دیگه از این تندتر نمی شود خوانند و حرف زد) یکی از اقداماتی که آقای شافعی شروع کرده بود و در زمان بعد تکمیل شد عنایت به بازسازی و مرمت صنایع آسیب دیده دوران جنگ تحمیلی بود که در خوزستان خیلی زحمت کشیدند. و سایر دوستان در کرمانشاه، ایلام، کردستان، آذربایجان غربی. به هر حال صدها واحد یا صد درصد یا در حد ۷۰ درصد منهدم شده بود که اینها بازسازی شد و گزارش آن هم به زبان فارسی و لاتین منتشر شد و در اختیار سازمان ملل هم از طریق سازمان برنامه و بودجه قرار گرفت.

سیاست گذاری و برنامه ریزی برای اجرای پروژه های صنعتی بود، با اولویت طرح های نیمه تمام. در این زمینه سیاست های مختلفی را ما دنبال کردیم مثل بررسی مسائل و مشکلات طرح های نیمه تمام، که اصلاً آشنا شویم که چی هست. تهیه دستورالعمل های تخصیص ارز بود به صورت سالانه با توجه به تغییر شرایط و مقررات ارزی. دستورالعمل های سالانه ای تهیه شد تا بر آن مبنا ماعمل کردیم که خدای نکرده نظرات شخصی اعمال نشود. تهیه نظام گزارش دهی پیشرفت طرح ها بود و چه طرح های خرد و چه کلان. اینها موظف شدند گزارش ماهانه و یا سه ماه یکبار را تهیه کنند و ارائه دهند تا تجزیه و تحلیل بشود.

تلاش برای تأمین سهمیه ارزی مناسب در مراجع ذی ربط مثل مجلس و دولت و شورای اقتصاد و غیره بوده که آنچه توانمان بود به نحوی که به جایی دیگر و بخش های دیگر لطمه نزنند، توانستم امکانات را به

سمت سرمایه‌گذاری صنعتی سوق دهیم. در رابطه با تسهیلات بانکی و ریال باز به همین صورت. رفع کلیه محدودیت‌های صدور موافقت‌های اصولی بود که خوشبختانه جز مواردی که به حکم قانون ما محدود بودیم، بقیه را لغو کردیم و سپس با تجربه‌ای که کسب شد دستورالعملی تهیه شد و تقدیم شورای عالی اداری شد که در آنجا باز مراحل ساده تر شد که یکی از مراحل صدور جواز کاهش پیدا کرد و صرفاً به صدور جواز تأسیس و پروانه بهره‌برداری اکتفا کردیم و در آنجا هم مقرر شد حداکثر ظرف یک هفته جواز صادر شود که ظاهراً به همین صورت عمل می‌شد و ما شکایتی را نشنیدیم.

تشکیل ستادهای مختلف بود برای پیشبرد طرح، بخصوص طرح‌های مهم، مثل ستاد طرح‌های سیمان که این باعث شد ما بتوانیم کارها را بیشتر مد نظر قرار دهیم و مورد توجه. به هر صورت دوستان و خودبنده باز دیدهای مستمری را گذاشتیم از طرح‌های کشور در حال حاضر باز معاونت توسعه صنعتی کمیته‌ای دارد که اینها را دارند دنبال می‌کنند در مورد طرح‌های نیمه‌تمام که این چند مورد هم که انگشت‌شمار هست - شاید البته - چند مورد در هر استانی، آنها هم تکمیل و راه‌اندازی شود. زیاد نیست تعدادشان.

در نتیجه اعمال این سیاست‌ها و برنامه‌ها شاهد راه‌اندازی بیش از ۱۰ هزار طرح صنعتی تا به امروز هستیم. از اول ۱۳۶۸ گذشته تا به امروز که بیش از ۲۵۰ هزار اشتغال مستقیم را به وجود آورده. برای چند ماهه آینده سال هم حدوداً ۹۶۰ طرح روبه‌اتمام داریم که اینها آماده بهره‌برداری خواهد شد که فهرست آن را آن معاونت توسعه صنعتی ما تهیه کرده که فقط ۲۴۰ مورد اینها برای هفته جاری که هفته دولت هست، قابل راه‌اندازی است که ان‌شاءالله اینها راه‌اندازی خواهد شد.

از این ۱۰ هزار طرح، حدود ۵ طرح عمده تولید کاغذ را دوستان تکمیل و راه‌اندازی کردند. سه مورد از ۵ مورد را سازمان صنایع ملی سرمایه‌گذاری کرده و ۲ مورد دیگر را بانک صنعت و معدن. البته چندین مورد کوچک دیگر داریم. ۴ طرح بزرگ تولید لاستیک خودرو را داشتیم. با حدود یک صد هزار تن ظرفیت اینها تکمیل و راه‌اندازی شده و طرح پنجم هم در مراحل راه‌اندازی آزمایشی است به نام لاستیک کویر در بیرجند که ان‌شاءالله آن را هم آقای شافعی و همکاران و مسئولین رده بالا در آن منطقه که واقعاً چشم و چراغ جنوب خراسان هست، افتتاح خواهند کرد. ۹ طرح سیمان تکمیل و راه‌اندازی شد و اگر سیمان ارومیه که با زحمات در زمان خود جنابعالی بود به حساب بیاوریم ۱۰ طرح است ولی منهای آن ۹ طرح است. صنایع عمده شیمیایی مثل ال.ای.بی. و دی.ام.تی که باز پایه‌ریز آن جناب خود حضرت عالی بودید اجرا شد مثل دوده صنعتی، تصفیه قطران و ده‌ها طرح عمده شیمیایی. و صنایع برقی عمده داشتیم مثل توسعه طرح ایران ترانسفو که قادر است تا ترانس‌های ۴۰۰ کیلوولت را تولید کند که تا به امروز ۲۳۰ را تولید کرده که ان‌شاءالله ۴۰۰ هم باید تولید شود. در زمینه نساجی که بحمدالله تعداد و تنوع بسیار زیاد است ولی طرح‌های بسیار خوبی را بین این طرح‌ها داشتیم. اینهایی که ناآگاهند و فکر می‌کنند که وزارت صنایع ارزشها را به باد داده ما این طوری به باد دادیم که مثلاً نزدیک یک میلیارد دلار آن در ۲۷ طرح سیمان سرمایه‌گذاری شده که افتخارات سازندگی را به دولت داد به خاطر مواد اولیه ساخت و ساز خمیرمایه سازندگی در کشور.

همزمان دوستان زحمت کشیدند سیاست‌گذاری را در جهت توسعه سرمایه‌گذاری در مناطق محروم برخوردار روبه‌اجرا درآوردند. ابزاری مثل ارز و ریال که در اختیار داشتیم - و احتمالاً گاهی توزیع مواد و غیره - ما اینها را سوق دادیم به مناطق محروم. و این باعث شد که در سال ۱۳۶۷ که ۳۶ درصد اشتغال صنعتی در استان تهران بود امروز به ۲۳ درصد کاهش پیدا کرده. در اصفهان که ۱۱ درصد آن اشتغال بود (آقای

مختاری نمی دانم چرا چپ چپ به من نگاه می کنند؟ به هر حال) به ۱۰ درصد کاهش پیدا کرد. البته این به آن معنا نیست که قدر مطلق ها کم شده من درصد را عرض می کنم که ترکیب در جهت ایجاد تعادل منطقه ای و گسترش عدالت اجتماعی این کار انجام شد و در مقابل خیلی از استان هایی که از صنعت محروم بودند تا چند برابر، سهم اشتغال صنعتی آنها افزایش پیدا کرد. بنابراین خود به خود ما توزیع صنعت را از تهران به سمت مناطق محروم و غیر برخوردار بردیم که تقریباً کمتر شهر و منطقه ای است که امروز جایی از صنعت در آنجا نباشد.

در بعضی از سال ها که مقررات ارزی اجازه می داد که صنعتگران ارز آزاد و حاصل از صادرات و ارز متقاضی استفاده کنند (همان طور که در زمان جناب عالی هم مرسوم بود) ما اینها را تشویق کردیم به سرمایه گذاری به خصوص صنایع مصرفی.

بر آورد ما این است که حدود یک میلیارد دلار هم با ارز حاصل از صادرات و ارز آزاد مردم، سرمایه گذاری کردند. تغییر سیاست های سرمایه گذاری از جایگزینی واردات به جمع جایگزینی واردات و توسعه صادرات بوده است که ما در بررسی نیاز کشور اکتفا به نیاز داخل نکردیم، بلکه در زمینه هایی که امکان صادرات بود مردم را تشویق کردیم به سرمایه گذاری.

این طرح هایی که گفته شد که آشنایی عزیزان زیاد هست که از ابتدا، آقای هاشمی عنایت داشتند که باید تولید، مشکل اقتصادی کشور را حل کند، بنابراین دستور فرمودند که کارخانجات از ظرفیت شان استفاده کنند، تا با بررسی ها و اتخاذ سیاست های مشخص کار به جایی رسید که امروز در صنایع اساسی ما می توانیم ادعا کنیم که کارخانجات با ظرفیت کامل کار می کنند. حالا یا ۱۰۰ درصد یا ۹۵ درصد یا ۱۰۵ درصد فرق نمی کند. در صنایع دیگر به طور متوسط بالای ۷۵ درصد ظرفیت های کشور از آن بهره برداری می شود. در صنایعی که مورد نیاز هست از لحاظ خود کفایی مثل صنایع ماشین سازی و غیره، سیاست های خاصی را اتخاذ کردیم که تمام امکانات به کار گرفته شود و فکر می کنم کارخانه ماشین سازی نداشته باشیم که مشکل ارز یا طور دیگر باشد. مشکل ریال هم با تصمیمی که امسال گرفتیم و با همکاری بانک مرکزی قرار شد تسهیلات ویژه ای برای گشایش اعتبار مواد اولیه آنها، بانک ها بدهند که به مورد اجرا گذاشته شده. در زمینه ارتقای کیفیت محصولات باز اقدامات گسترده ای انجام شده است که کارگسترده ای شده.

احیای فرهنگ کیفی از طریق اجرای برنامه های مختلف در رادیو، تلویزیون و رسانه ها واقعاً کمک کرد. به رسمیت شناختن آزمایشگاه های غیر وابسته به مؤسسه استاندارد به عنوان آزمایشگاه های مجاز (که امروزه حدود ۱۲۰ یا ۳۰ آزمایشگاه از این نوع داریم) کمک کرد به جای این که ما هزینه بکنیم برای ایجاد آزمایشگاه های جدید از امکانات موجود که در دانشگاه ها و در دستگاه های دیگر دولتی و صنایع بود استفاده کردیم و خوشبختانه استقبال خوبی در این زمینه شده است. حدود ۲ هزار استاندارد جدید و یا تجدید نظر در استاندارد های قبلی صورت پذیرفته که در این زمینه هنوز ضعیف هستیم ان شاء الله باید تقویت شود که برنامه های خاصی هم پیش بینی شده.

در مورد تحقیق و توسعه که آقای شافعی خاطرشان هست ما کمتر صنعتی داشتیم که در آنجا واحدهای تحقیق و توسعه یا R+D داشته باشند. امروز شاید بیش از ۵۰۰ واحد R+D در صنایع شکل گرفته و برای امسال برنامه ریزی کردند چون مقدمات کار را تقریباً انجام دادیم و راه مشخص شده است. شرکت ها و مراکز تحقیقاتی که جناب عالی شروع فرموده بودید با سرعت پیش رفته و امروز نزدیک به یک صد مرکز تحقیقاتی

داریم که به صورت غیر دولتی اداره می‌شود. دو مرکز بزرگ تحقیقاتی و طراحی خودرو برای اولین بار در کشور شکل گرفته که یکی از آنها مشغول طراحی خودروی ملی به عنوان پیکان جدید و دیگری هم دو خودرو دیگر را طراحی کرده که ان‌شاءالله در یکی دو سال آینده مردم محصول آن را خواهند دید که این قدم‌های بزرگی بوده. من جز ایران دولت یا کشوری را سراغ ندارم که برای صادراتش محدودیت قائل شود. یعنی همه جا تشویق صادرات هست. حیف است که نظام جمهوری اسلامی متهم شود. این برای من مثل یک خنجری است در دلم و هر کجا باشد دنبال خواهیم کرد که این محدودیت را برداریم. عملکرد ۴ ماهه نشان می‌دهد که این ۱۷۰۰ حداقل تحقق پیدا خواهد کرد که ۴۰ درصد متوسط رشد سالانه را طی ۸ سال گذشته نشان می‌دهد.

در سرمایه‌گذاری خارجی همین‌طور که در دولت، جنابعالی شاهد بودید غیر از ۲ مورد که توسط سایر دستگاه‌ها ارائه شده است ۵۲ مورد سرمایه‌گذاری مشترک خارجی به تصویب دولت رسیده است، اینها همه مربوط به وزارت صنایع هست که احتمالاً چندین مورد آن به بهره‌برداری رسیده. نمونه محصولات البته منظوم یعنی تصویر و عکس کارخانه را در پایین - در نمایشگاه - عرضه شده ما فکر می‌کنیم این آب‌باریکه که شروع شده باید راهش باز شود و سرمایه‌گذاری خارجی را ما تشویق کنیم گرچه رقم‌ها ناچیز است. بالاخره تجربه‌ای است که آغاز شده است.

در مورد شهرک‌های صنعتی ۷۴ شرکت مصوب داشتیم که حالا بالغ بر ۲۶۲ داریم. ما زمین و امکانات و خدمات را داریم به قیمت، در اختیار متقاضیان قرار می‌دهیم و تعداد قطعات زمینی هم که در این ۸ سال واگذار شده متجاوز از ۱۰ برابر آن چیزی است که در ۶ سال قبل انجام شده. طبیعی هم هست در دوران سازندگی ما متقاضی بیشتر داشتیم. بسیار بسیار درخشان و خوب کار کردند در این قضیه شهرک‌های صنعتی و شکایتی هم نداریم و نداشتیم.

اما چند کلمه‌ای در مورد ادغام دو وزارتخانه. آقای شافعی! ما خیلی خوشحال هستیم که هم وزارت صنایع را به شما تقدیم می‌کنیم و هم مجموعه صنایع سنگین را. یعنی یک چیزی هم روی آن گذاشتیم و تقدیم می‌کنیم. ان‌شاءالله جزء کم فروش‌ها نباشیم، این هم جزء اولین تجربه موفق و شیرین ماست. ان‌شاءالله دوستان صنایع سنگین هم تأیید کنند که این تجربه موفق و شیرین بوده که برای اولین بار بعد از انقلاب در این وزارتخانه انجام شده. این اولین وزارتخانه‌ای بوده که ادغام شده است و نتایج آن مثبت بوده است. ان‌شاءالله حرکتی باشد میمون برای حرکتی سازنده. این ادغام‌ها، امثال بنده را بیکار می‌کند، ولی به نفع مملکت است.

بحث خصوصی‌سازی باز به عنوان اقدامی در جهت مشارکت مردم و افزایش بهره‌برداری‌ها به عنوان وزارتخانه پیشرو یا تنها وزارتخانه‌ای که قانون برنامه اول و دوم را در این زمینه جدی گرفت و به مصوبات دولت عمل کرد وزارت صنایع بود. آماری که من امروز تقدیم می‌کنم، سازمان گسترش و نوسازی حدوداً ۱۴۰ میلیارد تومان سهم واگذار کرده که ظاهراً بیش از نصف‌اش مال بعد از ادغام هست. بله؟ ۱۵۵ میلیارد تومان سازمان صنایع ملی سهم واگذار کرده در مجموع ۳۱۸ میلیارد ریال سهم به کارگران کارخانجات واگذار شده (از محل ۳۳ درصد). و ۲۱۲ میلیارد دیگر آماده تقدیم هست که اگر گسترش مالکیت بتواند جلو بیاید (و اخیراً هم تسهیلاتی قائل شدیم قسط را از ۲ سال به ۳ سال اضافه کردیم) که آنها راحت‌تر بتوانند این سهم را از ما بگیرند و تقدیم کارگران بکنند که با آن ۲۱۲ میلیارد خودش یک کاری است. مابه‌خانواده

صنعت تعلق داریم و هر جا باشیم اگر از دست ماکاری برآید در قبال صنعت انجام خواهیم داد. والسلام.  
جناب آقای شافعی: بنده تشکر می‌کنم از حضور پرشور و پرمهر و صمیمانه خواهران و برادران در مراسم  
تودیع برادر زحمتکش، با پشتکار و علاقه‌مند به توسعه کشور و استقبال از برادری دیگر. وقت برای بنده  
زیاد باقی نیست. بنده بنا هست در جلسه دیگری باشم و می‌کوشم خیلی خلاصه مطالبم را عرض کنم صبح  
امروز در مراسم افتتاح سمینار فرش بودیم. آنجا با ۳۵ دقیقه تأخیر شروع شد. در آن مراسم خارجیان هم  
بودند، این نوع تأخیرها در شأن نظام ما مسلمان‌ها نیست.

این‌که از کشورهای خارج افرادی دعوت بشوند و بعد بنا باشد سر ساعت ۴ جلسه داشته باشیم، با ۳۵  
دقیقه تأخیر شروع کنیم، این دلیل بر بی‌نظمی ما است و این‌که در نمازهای جمعه می‌گوییم: «اوصیکم  
عبادالله به تقوی‌الله و نظم امرکم»، این می‌شود هباء و منورا...

به هر حال با پوزش از این‌که باید در جلسه دیگری باشم، مجبورم جلسه شما را زودتر، ترک بکنم و یکی  
دو نکته خیلی فشرده مطرح می‌کنم.

یکی این تغییر و تحولات (تعابیر مختلفی تاکنون از آن شده، تحویل مسئولیت‌ها، تحویل قدرت و امثال  
ذلک) هست. من این توفیق را داشتم که یک برداشت ویژه‌ای را از این تحویل و تحول‌ها و این تحویل  
گرفتن‌ها و تحویل دادن‌ها برای شخص خودم داشته باشم و از آنجا که بیان آن‌را، به‌عنوان تذکری می‌دانم،  
آن را عرض می‌کنم. انسان مدتی می‌آید و در یک جمعی، مشغول کار می‌شود. دوستانی پیدا می‌کند، کارهایی  
را سرو سامان می‌دهد، ساخت و سازهایی انجام می‌دهد و در یک جمله، علاقه‌هایی را پیدا می‌کند. این برای  
ما مسئولین بیشتر این اتفاق می‌افتد و لذا برای ماها بیشتر ملموس هست. بعد از مدتی یک باره می‌گویند: آقا  
بفرمایید! جنابعالی از آنجا تشریف ببرید! اگر خیلی محترمانه بگویند و اگر حق شناس باشند با هدیه و محبت  
و صمیمیت این کار را انجام می‌دهند و این خیلی خوب هست. منتها من از این تحویل دادن‌ها و این‌که  
می‌گویند: قم! برخیز و برو. که در مورد خود من بارها اتفاق افتاده است، یک چیز همیشه در ذهنم می‌آید و آن  
مرگ است. حادثه مرگ و کوچیدن از این دنیا. بالاخره یک روزی (ان‌شاءالله اگر ملائکه به همین خوبی که  
شما تحویل می‌گیرید، تحویل بگیرند. می‌دانید وفات یعنی تمام و کمال تحویل گرفتن و با همه خوبی‌ها و  
بدی‌ها تحویل گرفتن، همه انسانیت آن انسان را تحویل گرفتن) اگر ان‌شاءالله ملائکه، روح‌مان را تحویل  
بگیرند، شباهتی می‌توانیم بین این نوع برخاستن‌ها و تحویل دادن‌ها داشته باشیم: با مرگ. بارفتن از این دنیا.  
برای خودم یک همچنین برداشتی را از اوضاع و احوالی که گاهی برای من اتفاق می‌افتد در مسئولیت‌های  
مختلف داشته و دارم. و چهار صباح دیگر را هم باز انتظار می‌کشم که ان‌شاءالله یک برادر توانمند و  
تازه‌نفسی بیاید و مسئولیت وزارت صنایع را تحویل بگیرد. این طوری که آقای نعمت‌زاده تحویل می‌دهند  
- حالا با خوشحالی تحویل دهند - ان‌شاءالله ما هم یک‌روزی - با سرفرازی و افتخار - ایامی را و مدتی را  
در خدمت صنعت کشور مجدداً باشیم تحویل یک برادر دیگری بدهیم.

باید عرض کنم خوشبختانه صنعت کشور - که بنده هم امروز افتخار پیوستن مجدد به آن را دارم -  
استعداد و توانایی دارد که سایر بخش‌ها آن استعداد و آن توانایی را ندارند. صنعت موتور محرکه هست برای  
توسعه و رشد. جایی در دنیا نیست، کشوری در دنیا نیست که به توسعه دست پیدا کرده باشد ولی از طریق  
صنعت نبوده باشد. حالا بگذریم از یک شعاری که بین ما رایج شده و قانونمند هم شده و آن این هست که  
محور کشاورزی است. از یک بابی به لحاظ استراتژی که لازم است نظام مدنظر داشته باشد باید برخی از

محصولات کشاورزی حداقل به اندازه نیاز کشور تأمین شود، ولی کشاورزی وقتی خودکفا خواهد شد که از صنعت بهره بگیرد. یعنی اگر صنعت توانمندی داشته باشیم ممکن است کشاورزی توانمند داشته باشیم در غیر این صورت نه.

تجارب سایر کشورهای دنیا همین را نشان می‌دهد. امروز روزی نیست که مردم بتوانند با تکنولوژی ۵۰ یا ۱۰۰ سال پیش گندم مورد نیاز خود را و سایر محصولات کشاورزی مورد نیاز را تأمین کنند و لازم است از تکنولوژی روز و پیشرفته استفاده شود.

برادر ما اشاره کردند که در شرایط جنگ هیچ کشوری شاهد رشد تولید و سازندگی نخواهد بود. در کشورهای مثل آلمان و ژاپن و دیگر کشورها دیده و در فیلم‌ها مشاهده کرده‌ایم که چه بر سر آنها آمده بود. خوشبختانه در کشور ما کمتر لطمه وارد شد. خوب حالا به هر دلیل که بماند. در همان شرایط به موجب آمارهای بانک مرکزی رشد ناخالص داخلی چیزی حدود ۱/۹ درصد منفی برای سال‌های ۱۳۶۲ تا ۱۳۶۷ اعلام شد. جالب هست که توجه بکنیم در چنان شرایطی، ارزش افزوده بخش صنعت نه تنها منفی نبوده بلکه ۴/۶ درصد مثبت بوده و این بسیار امر مهمی است.

شما ملاحظه کنید در شرایطی که کل اقتصاد کشور با نرخ ۱/۹ درصد منفی مواجه بوده است ارزش افزوده در بخش صنعت در همان شرایط جنگ به همین شکلی که آقای مهندس نعمت‌زاده به درستی اشاره کردند، بسیاری از واحدهای صنعتی ما اعم از صنایع سنگین، پتروشیمی، پالایشگاه‌ها و صنایع وابسته به همین وزارتخانه و وزارت معادن و فلزات دم به دم در معرض بمباران‌ها بودند. در همان شرایط، خوشبختانه نیروهای پرورش پیدا کردند که امروز که بمب می‌خورد ساعت بعد بازسازی و سازندگی آغاز می‌شد و نتیجه آن حرکت‌ها این شد که درست در همان شرایط که ما در مجموعه اقتصاد کشور ۱/۹ درصد رشد منفی را (به طور متوسط) برای آن سال‌ها شاهد بوده‌ایم، در بخش صنعت ۴/۶ درصد رشد را در ارزش افزوده شاهد بودیم.

حالا در مورد ۸ سال گذشته که دوران سازندگی بود بررسی می‌کنیم، نرخ رشد کشور در مجموعه اقتصاد کشور ۶ درصد بوده. حدود ۶ درصد. و این در حالی بود که نرخ رشد صنعت ۸ درصد بوده است. اینجا هم ملاحظه می‌کنید که ۲ درصد نرخ رشد صنعت نسبت به متوسط کشور بالاتر است. البته این عدد را با دوره زمان جنگ تحمیلی مقایسه می‌کنیم می‌بینیم که در آن دوره ۶/۵ درصد بالاتر بود.

اینجا حکایت از توانمندی و استعداد این بخش می‌کند که خداوند مقدر کرده که مجموعه ما در این بخش مشغول خدمت باشیم. نتیجه این که ما اگر کشور پر توان و قدرتمندی را لازم داریم نمی‌توانیم قوی باشیم مگر این که صنعت قوی داشته باشیم. شما نرخ رشد برای برنامه دوم را شاهد هستید که برای کل کشور ۵/۱ درصد و برای بخش صنعت ۵/۹ درصد در نظر گرفته شده است، ولی به نظر می‌آید که این عددها عددهایی نباشد که یک جمهوری اسلامی قوی را در سنوات آتی بتواند تحویل دنیا دهد و برای ملت‌های مسلمان و عمدتاً مستضعف جهان الگوسازی کند. خوشبختانه مطالعاتی که از طرف اینجا انجام شده گزینه‌های مختلفی را برای افق ۱۴۰۰ پیش‌بینی کرده‌اند و پیشنهاد کرده‌اند (البته آن که الآن قانونی هست همان هست که در قانون برنامه اول و دوم تصویب شده و نسخه مورد عمل طبعاً آن خواهد بود ولی آن که می‌شود در مورد درخواست ما باشد و بنده هم در برنامه‌ای که با همکاری بعضی از دوستان تنظیم کردیم و خدمت مجلس برای کسب رأی اعتماد تقدیم کردیم) گزینه ۸ درصدی برای رشد کشور پیشنهاد کردیم.

البته معنی رأی اعتماد به بنده این نیست که مجلس ۸ درصد رشد برای کشور و ۱۱ درصد رشد برای صنعت را پذیرفته است ولی ما این را علامتی باید بدانیم که مجلس هم علاقه مند به این رشدهای بالاتر هست. البته همه اینها منوط است به این که توانایی های مالی و ریالی و ارزی و نیروی انسانی و سایر عوامل تولید و توسعه و رشد فراهم بشود یا نشود. به نظر بنده گزینه ۸ درصد برای کل اقتصاد و یا ۱۱ درصد برای صنعت کشور غیر مقدور نیست. این آقایان در جمع ما خوشبختانه هم از صنعتگران حضور دارند و هم از بوروکرات ها و سیاست گذاران که باید صنعت را هدایت کنند تشریف دارند.

تردید نداریم که ما هنوز ظرفیت خالی زیادی داریم. در بعضی از صنایع از ظرفیت های خوبی استفاده می کنیم و راندمان خوبی را داریم و در بسیاری از صنایع این طور نیست و ظرفیت های خالی داریم که البته هر کدام از کارخانجات دلایل اختصاصی خودشان را دارند و ما اگر بنا داشته باشیم ۵ درصد به طور متوسط ظرف یک سال راندمان بهره برداری را بالا ببریم، به نظر می آید که این برای بسیاری از صنایع عملی باشد. یک «یا حسین» در بخش صنعت، لازم دارد. اگر آن برادران در جبهه ها یک «یا حسین دیگر» می گفتند، یا حسین دیگر صنعت همین است. از من و شما دیگر انتظار نیست که راه بیفتیم و برویم مثلاً جان و دست و پا بدهیم. «یا حسین دیگر» ما همین است که با خودمان یک پیمانی ببندیم. صنعت را مثلاً از حیث بهره وری یک درصدی، هر کسی در کار خودش بهره برداری از صنعت را بالا ببرد. ملت ما شایستگی این را دارند. خود شما هم جزء ملت هستید و شایستگی دارید.

این افتخاراتی که بچه های شما می آفرینند معلوم است که پدرانشان هم می توانند بیافرینند. مربی آنها پدرانشان هستند. پس یکی در زمینه بهره وری از صنایع موجود است. باید نکان بخوریم و آن در چند مرحله باید انجام شود. در سال اول بنده انتظار ندارم که یک باره ۳۰ درصد رشد تولید داشته باشیم که جایی برای آن وجود ندارد ولی اگر انتظار داشته باشیم در سال ۱۳۷۶ مثلاً ۱۰ درصد و یا حول و حوش ۱۰ درصد رشد تولید و بهره وری داشته باشیم انتظار بجایی است.

نکته دوم راه اندازی واحدهایی است که در طول سنوات گذشته یا بنیان گذاری شده یا ماشین آلات آن خریداری شده، که ماشین آلات یا رسیده و یک مقداری نصب شده و یک مقداری نصب نشده. آنچه که آقای نعمت زاده و همکاران، در طول ۸ سال گذشته به صنعت تزریق کردید، تزریق ارز کردید (می دانیم که منهای ارز بهره برداری، ۷ میلیارد دلار برای سرمایه گذاری هزینه شده) خوب، نرم هایی در دنیا وجود دارد که می گوید اگر ۷ میلیارد دلار سرمایه گذاری کردیم چه مقدار باید در هر سال به میزان تولیدات مان افزوده شود. که به آن اصطلاحاً ICOR می گویند. تاکنون ۴/۳ میلیارد دلار بهره برداری شده و ۲/۳ میلیارد دیگر ماشین آلات روی زمین مانده و باید بهره وری شود، این ۲/۳ میلیارد دلار ظرف یکی دو سال آینده اگر به نتیجه برسد، همه ساله ۱/۵ میلیارد دلار به تولید کشور باید اضافه کند، این رشد قابل توجهی را به ما خواهد داد.

البته انتظار هم همین هست. بنده معتقد هستم به این که صنعت باید برای کشور ارزآور باشد نه ارزبر. البته این از آن بحث هایی است که خیلی کش دارد و می تواند مورد مباحثه و مناقشه قرار گیرد، ولی به هر حال صنعت امروز کشور علاوه بر این که می تواند ارز آور باشد نیاز حدود ۶۰ میلیون جمعیت کشور را تأمین می کند. در حقیقت ما با تزریق ارز به بخش صنعت، ما نیازمندی های ارزی بخش بازرگانی را به طور مرتب کاهش می دهیم.

چشم انداز بنده این است که ظرف چند سال آینده تراز ارزی بخش صنعت تقریباً در همین سطح کنونی بماند. یعنی از یک طرف واردات و صادرات مواد اولیه و ماشین آلات و از طرف دیگر صادرات محصولات صنعتی به موازات هم حرکت می کنند، به طوری که در سال ۸۴ شمسی اینها همدیگر را قطع می کنند. یعنی (بر اساس آن چیزی که برنامه ریزی صنعتی کنون نشان می دهد) بناست که در سال ۱۳۸۴ تراز ارزی بخش صنعت، به قول معروف «بر به بر» شود. یعنی مانده اش صفر بشود. یعنی واردات مساوی صادرات آن باشد. اگر ان شاء الله همت کنیم و همین هدف را محقق کنیم، کار بزرگی انجام خواهد شد. البته این حرف به معنی ۸ سال تلاش است، و ما هم معلوم نیست که تا کی خدمت شما خواهیم بود ولی مهم نیست که چه کسی این جا باشد. مهم این است که این هدف حتماً اجرا بشود. یعنی در سال ۸۴ برسیم به این که تراز ارزی بخش صنعت کسری نداشته باشد. ان شاء الله این افق را به عنوان افق قابل حصول در نظر بگیریم و همه تلاش کنیم. والسلام علیکم.